Lietas Nr. C13060313

SPRIEDUMS
Latvijas Republikas vārdā

Jelgavā 2015.gada 17.aprīlī

Zemgales apgabaltiesas Civillietu tiesu kolēģija
šādā sastāvā:
tiesas sēdes priekšsēdētāja tiesnese M.Terjuhana,
tiesneši R.Knabe, D.Baltā,
ar sekretāri G.Agrumu,
piedaloties prasītāja SIA "/nosaukums/" pārstāvim /pers. B/,
izskatīja atklātā tiesas sēdē civillietu SIA "/nosaukums/" maza apmēra prasībā pret /pers. C/ par zaudējumu piedziņu sakarā ar SIA "/nosaukums/" apelācijas sūdzību par Dobeles rajona tiesas 2014.gada 29.maija spriedumu.

Noklausoties tiesas sēdes priekšsēdētājas tiesneses M.Terjuhanas ziņojumu, Civillietu tiesu kolēģija

konstatēja

SIA „/nosaukums/, reģ.Nr., Dobeles rajona tiesā cēla maza apmēra prasību pret /pers. C/, personas kods /personas kods/, par naudas piedziņu- zaudējumu piedziņu, lūdzot piedzīt no atbildētājas zaudējumus EUR 506,30 (Ls 355,83) apmērā, kā arī samaksāto valsts nodevu un citus ar lietas vešanu saistītos izdevumus.

Prasības pieteikumā norādīts, ka 2013.gada 29.jūnijā atbildētāja pieņemta darbā pie prasītāja par mazumtirdzniecības veikala pārdevēju /nosaukums/veikalā, kas atrodas /adrese/, par ko 2013.gada 28.jūnijā noslēgts darba līgums Nr.40/2013. Saskaņā ar Darba līguma 3.2.punktu, amata apraksta 2., 5.30., 7.6.punktu atbildētāja uzņēmās pilnu materiālo atbildību par viņai nodoto darba devēja preču, naudas, materiālo un citu vērtību saglabāšanu veikalā /nosaukums/, /adrese/, uzņemoties kā kopparādnieks ar pārējiem veikala darbiniekiem solidāru atbildību par darba devējam nodarītajiem zaudējumiem, kas radušies sakarā ar preču un citu materiālo vērtību zaudēšanu, bojāšanu un iztrūkumu.

Norādīts, ka saskaņā ar Darba līguma 3.3.punktu, atbildētāja apņēmās atlīdzināt prasītājai jebkurus zaudējumus, ja tie radušies prettiesiskas rīcības (vai bezdarbības rezultātā), vai ja atbildētāja bez attaisnojoša iemesla neveiks darbu vai veiks to nepienācīgi.

Atbildētājai uzsākot darbu pie prasītāja, 2013.gada 30.jūnijā veikalā /nosaukums/ veikta preču, taras un naudas līdzekļu inventarizācija un prasītājai piederošās preču un materiālās vērtības veikalā /nosaukums/ nodotas atbildētājas un otras veikala pārdevējas materiālā atbildībā.

Norādīts, ka 2013.gada 29.septembrī prasītāja veikusi atkārtotu preču, taras un naudas līdzekļu inventarizāciju veikalā /nosaukums/, kuras laikā konstatēts prasītājai piederošo materiālo vērtību iztrūkums par kopējo summu Ls 711,67 (EUR 1012,62) apmērā, par ko 2013.gada 29.septembrī sastādīts Preču, taras un materiālo vērtību inventarizācijas akts. Inventarizācijas laikā konstatēts, ka materiālo vērtību iztrūkums radies laika posmā no 30.06.2013. līdz 27.09.2013. Ar atbildētāju darba tiesiskās attiecības izbeigtas 2013.gada 30.septembrī. Ievērojot minētos apstākļus un to, ka atbildētāja labprātīgi atsakās atmaksāt prasītājai nodarītos zaudējumus, un kā kopparādnieks solidāru atbildību par darba devējam nodarītajiem zaudējumiem atbildētāja bija uzņēmusies ar vēl vienu mazumtirdzniecības veikala pārdevēju /nosaukums/veikalā - /pers. D/, prasītāja lūdz piedzīt no atbildētājas pusi no 2013.gada 29.septembrī konstatētā materiālo vērtību iztrūkuma kopējās summas.

Prasība pamatota uz Civillikuma 1587., 1590., 1770., 1771., 1772., 1775., 1778., 1779.pantu, Darba likuma 86., 88.pantu.

Atbildētāja /pers. C/ iesniedza tiesā *rakstveida paskaidrojumus*, kuros norādīts, ka atbildētāja prasību neatzīst, jo nav bijusi klāt naudas, taras, preču inventarizācijā un neuzskata, ka iztrūkums ir radies viņas vainas dēļ.

Norādīts, ka atbildētāja slimojusi un atgriežoties darbā pēc viena mēneša slimošanas, netika veikta inventarizācija. Atbildētāja uzskata, ka iztrūkums varēja rasties viņas prombūtnes laikā un viņa pie tā nav vainojama.

Ar Dobeles rajona tiesas 2014.gada 29.maija spriedumu SIA /Nosaukums / maza apmēra *prasība* pret /pers. C/ par zaudējumu piedziņu *noraidīta.*

Pirmās instances tiesa savā spriedumā konstatēja, ka lietā nepastāv strīds par to, ka starp prasītāju kā darba devēju un atbildētāju kā darbinieci

noslēgts Darba līgums Nr.40/2013, saskaņā ar kuru atbildētāja pieņemta darbā pie prasītāja par mazumtirdzniecības veikala pārdevēju. Atsaucoties uz Darba līguma 3.2.punktu, tiesa konstatēja, ka atbildētāja ir uzņēmusies kā kopparādnieks solidāru atbildību par darba devējam nodarītajiem zaudējumiem.

Tiesa atzina, ka 2013.gada 29.septembrī SIA /Nosaukums / veikalā /nosaukums/, /adrese/, veikta inventarizācija un veikalā /nosaukums/ konstatēts iztrūkums Ls 711,67 (EUR 1012,62).

Tiesa, atsaucoties uz Darba likuma 88.pantu un 86.panta otro daļu, atzina, ka darbinieka pienākums atlīdzināt darba devējam nodarītos zaudējumus iestājas tikai tad, ja tie radušies darbinieka prettiesiskas, vainojamas rīcības rezultātā, tai skaitā - darbiniekam bez attaisnojoša iemesla neveicot darbu vai veicot to nepienācīgi, līdz ar ko ir nepieciešams konstatēt tiešu cēlonisku sakaru starp darbinieka prettiesisku, vainojamu rīcību un radītiem zaudējumiem.

Tiesa, tulkojot Civillikuma 1640., 1641., 1643., 1645.panta noteikumus kopsakarā ar Darba likuma 86.panta pirmās daļas noteikumiem, atzina, ka darbinieks ir atbildīgs tikai par tiešiem zaudējumiem, kas nodarīti ar darbinieka ļaunu nolūku vai rupjas neuzmanības rezultātā, līdz ar to atzina, ka lietā nav iegūti pierādījumi, ka prasītājas norādītie zaudējumi būtu radušies atbildētājas prettiesiskas, vainojamas rīcības rezultātā.

Tiesa secināja ka, ievērojot atbildētājas vienu mēnesi ilgstošo darbnespēju, par ko strīda nav, un inventarizācijas izdarīšanas laiku, kā arī to apstākli, ka atbildētājas prombūtnes laikā veikals turpinājis strādāt, veikalā strādājusi otra pārdevēja viena pati, nav konstatējams, ka zaudējumi būtu nodarīti atbildētājas prettiesiskas, vainojamas rīcības rezultātā. Turklāt prasītāja prasības pamatu nav konkretizējusi kā izpaudusies atbildētājas prettiesiskā, vainojamā rīcība, proti, – vai atbildētāja būtu prettiesiski rīkojoties ar precēm, piemēram, tās piesavinājusies, vai nepildījusi kādus viņai uzdotus pienākumus preču saglabāšanā. Prasītāja, prasību ceļot, vadījusies tikai no apsvēruma, ka atbildētāja ir solidāri atbildīga par zaudējumiem saskaņā ar darba līgumā noteikto.

Tiesa atzina, ka lietā nav pierādīts, ka prasītāja būtu izdevusi rīkojumu par atbildētājas aizvietošanu viņas prombūtnes laikā, kā arī nenodrošināja materiālo vērtību inventarizāciju veikalā, uzsākoties atbildētājas darbnespējai, līdz ar to darba devējs nav ievērojis pienācīgu rūpību.

Par minēto pirmās instances tiesas spriedumu prasītāja SIA /Nosaukums / iesniedza *apelācijas sūdzību*, norādot, ka spriedumu pārsūdz pilnībā, jo uzskata to par nepareizu un nepamatotu.

Apelācijas sūdzībā norādīts, ka pirmās instances tiesa ir sniegusi nepareizu lietas apstākļu juridisko novērtējumu un nepareizi piemērojusi un iztulkojusi materiālo tiesību normas, līdz ar to tas ir novedis pie lietas nepareizas izspriešanas.

Norādīts, ka pie lietā konstatētajiem faktiskajiem apstākļiem pirmās instances tiesa ir nepareizi piemērojusi Darba likuma 88.panta otro daļu un Civillikuma 1670., 1682. un 1683.pantu.

Norādīts, ka 2013.gada jūnijā starp prasītāju kā darba devēju un atbildētāju kā darbinieku tika noslēgts Darba līgums Nr.40/2013, saskaņā ar kuru atbildētāja pieņemta darbā pie prasītājas par mazumtirdzniecības veikala pārdevēju /nosaukums/veikalā, /adrese/. Minētā darba līguma 3.2.punkts noteic, ka darbinieks uzņemas pilnu materiālo atbildību par viņam nodotajām darba devēja naudas, materiālajām un citām vērtībām, par kurām darbinieks sistemātiski (uz dokumentu pamata) atskaitās darba devēja grāmatvedībai. Darbinieks ir solidāri atbildīgs par darba devējam nodarītajiem zaudējumiem un uzņemas atbildību kā kopparādnieks ar pārējiem veikala darbiniekiem, kā arī 3.3.punkts noteic, ka darbinieks atlīdzina jebkurus zaudējumus, ja tie radušies darbinieka prettiesiskas rīcības (vai bezdarbības) rezultātā, vai ja darbinieks bez attaisnojoša iemesla neveic darbu, vai veic to nepienācīgi. Šajā sakarā pirmās instances tiesa ir pareizi savā spriedumā atzinusi, ka ņemot vērā darba līgumā noteikto, kā arī vadoties no Civillikuma 1672.panta, atbildētāja kā kopparādnieks ar pārējiem veikala darbiniekiem (pārdevēju /pers. D/) ir uzņēmusies solidāru atbildību par darba devējam nodarītajiem zaudējumiem. Tāpat lietā nav strīda, ka 2013.gada 29.septembrī prasītāja, veicot inventarizāciju /nosaukums/veikalā, /adrese/, ir konstatējusi materiālo vērtību iztrūkumu par kopējo summu Ls 711,67 (EUR 1012,62), par kuru saglabāšanu atbildētāja bija uzņēmusies materiālo atbildību, lūdzot tiesu piedzīt no atbildētājas pusi no minētās summas, tas ir EUR 506,30 (Ls 355,83). Pie šādiem lietas faktiskajiem apstākļiem, pirmās instances tiesa ir sniegusi nepareizu lietas apstākļu juridisko novērtējumu, secinot, ka lietā nav konstatēti pierādījumi, ka zaudējumi būtu nodarīti atbildētājas prettiesiskas, vainojamas rīcības rezultātā, kā rezultātā iesniegto prasību noraidījusi.

Norādīts, ka tiesas uzdevums ir apstākļus, t.i., juridiskus faktus saistīt ar tiesību normas hipotēzi par pušu materiāltiesiskās attiecības esamību, grozīšanos vai izbeigšanos. Pirmās instances tiesa nav pareizi piemērojusi "solidāras atbildības" institūtu, jo solidāras materiālās atbildības gadījumā solidāra atbildība iestājas ikvienam darbiniekam, neatkarīgi no viņa atbildības pakāpes un līdzdalības zaudējumu nodarīšanā. Un nav juridiskas nozīmes cik lielā mērā konkrētais darbinieks ir vainojams zaudējumu nodarīšanā vai apstāklim, ka atbildētāja gandrīz vienu mēnesi (kā spriedumā) neveica darba pienākumus slimības dēļ.

Norādīts, ka piemēram, darba devējs nodarbina divus darbiniekus, un abu šo darbinieku darba līgumos ir skaidri noteikts, ka viņi ir solidāri atbildīgi par darba devējam nodarītajiem zaudējumiem. Viens no darbiniekiem nodara zaudējumus darba devējam laikā, kad otrs darbinieks atrodas atvaļinājumā un tam ar zaudējumu nodarīšanu nav nekādas saistības. Darba devējs, ņemot vērā vienošanos, ir tiesīgs pēc izvēles prasīt zaudējumu atlīdzību no tā darbinieka, kas nodarīja zaudējumus, vai arī no tā darbinieka, kurš zaudējumu nodarīšanas laikā atradās atvaļinājumā. Ja prasība tiks celta pret darbinieku, kurš atradās atvaļinājumā, viņam šie zaudējumi būs darba devējam jāatlīdzina, jo viņš ir solidāri atbildīgs par nodarītajiem zaudējumiem. (Skat. Darba likums ar komentāriem, Latvijas Brīvo arodbiedrību savienība, aut. zvērinātu advokātu birojs "BDO Zelmenis & Liberte" , Rīga, 2010.gads, 174.- 175.lpp.).

Papildus tam norādīts, ka Darba likuma 87.pants reglamentē pamatu darbinieka atbrīvošanai no civiltiesiskās atbildības. Taču pirmās instances tiesa, noraidot prasību, nav lietas apstākļus saistījusi ar Darba likuma 87.panta hipotēzi.

Prasītājs SIA "Bēnes PB" apelācijas sūdzībā *lūdz tiesu prasību apmierināt pilnā apmērā.*

Tiesas sēdē prasītāja SIA "/nosaukums/" pilnvarotais pārstāvis /pers. B/ prasību un apelācijas sūdzību uzturēja uz prasībā un apelācijas sūdzībā norādītajiem motīviem. Paskaidrojumos viņš apstiprināja apelācijas sūdzībā norādīto.

Atbildētāja/pers. C/ tiesas sēdē nav ieradusies. Par tiesas sēdes vietu un laiku viņai tika paziņots likumā noteiktā kārtībā, un proti, atbilstoši Civilprocesa likuma 211.panta trešās daļas nosacījumiem par tiesas sēdes vietu un laiku viņai tika paziņots iepriekšējā tiesas sēdē, 2015.gada 3.februārī, pret parakstu, kas fiksēts lietas uzziņas lapā. Nekādi iesniegumi tiesā nav saņemti. Pierādījumi tam, ka atbildētājas /pers. C/ neierašanās iemesli būtu vērtējami kā attaisnojoši, tiesā nav iesniegti. Pie šādiem apstākļiem Civillietu tiesu kolēģija nav saskatījusi pamatu lietas izskatīšanas atlikšanai, atzīstot, ka lietas izskatīšana ir iespējama atbildētājas /pers. C/ prombūtnē. Lemjot jautājumu par lietas izskatīšanu atbildētājas /pers. C/ prombūtnē, papildus ir ņemts vērā apstāklis, ka /pers. C/ ir sniegusi paskaidrojumus par lietas apstākļiem apelācijas instances tiesā 2015.gada 3.februāra tiesas sēdē.

Noklausoties prasītājas SIA "/nosaukums/" pilnvarotā pārstāvja /pers. B/ paskaidrojumus tiesas sēdē, pārbaudot lietas materiālos esošos rakstveida pierādījumus, Civillietu tiesu kolēģija atzīst, ka *SIA "/nosaukums/" prasība pret /pers. C/ par zaudējumu piedziņu ir pamatota un*

apmierināma. Civillietu tiesu kolēģijas apsvērumi ir sekojoši.

Tika konstatēts, ka 2013.gada 29.jūnijā atbildētāja pieņemta darbā pie prasītāja par mazumtirdzniecības veikala pārdevēju /nosaukums/veikalā, kas atrodas /adrese/, par ko 2013.gada 28.jūnijā noslēgts Darba līgums Nr.40/2013 (lietas 9.-10. lapa).

Saskaņā ar Darba līguma 3.2.punktā noteikto, darbinieks uzņemas pilnu materiālo atbildību par viņam nodotajām darba devēja naudas, materiālajām un citām vērtībām, par kurām darbinieks sistemātiski (uz dokumenta pamata) atskaitās. Darbinieks ir solidāri atbildīgs par darba devējam nodarītajiem zaudējumiem un uzņemas atbildību kā kopparādnieks ar pārējiem veikala darbiniekiem. Darba līguma 3.3.punkts noteic, ka darbinieks atlīdzina jebkurus zaudējumus, ja tie radušies darbinieka prettiesiskas rīcības (vai bezdarbības) rezultātā, vai ja darbinieks bez attaisnojoša iemesla neveic darbu, vai veic to nepienācīgi.

Darba līguma 3.4.punkts paredz, ka darbinieks par nodarītajiem zaudējumiem darba devējam atbild solidāri.

No Darba līguma pielikuma Nr.1 "Amata apraksts" 5.30.punkta izriet, ka darbinieka amata pienākumos ietilpst būt materiāli atbildīgam par darba devēja precēm un naudu, bet 7.6. punkts nosaka atbildību par preču un citu materiālo vērtību zaudēšanu, bojāšanu un iztrūkumu saskaņā ar spēkā esošo likumdošanu (lietas 11.-12.lapa).

Nav strīda par to, ka atbildētājai uzsākot darbu pie prasītāja, 2013.gada 30.jūnijā veikalā /nosaukums/ veikta preču, taras un naudas līdzekļu inventarizācija. SIA "Nosukums" piederošās preču un materiālās vērtības veikalā /nosaukums/ nodotas atbildētājas /pers. C/ un otras veikala pārdevējas /pers. D/ materiālā atbildībā.

Ar SIA /Nosaukums / 2013.gada 27.septembra rīkojumu Nr.193 „Par darba tiesisko attiecību izbeigšanu ar /pers. C/" darba devējs uzteica atbildētājai 2013.gada 28.jūnija Darba līgumu Nr.40/2013 saskaņā ar Darba likuma 47.pantu, norādot, ka darba tiesiskās attiecības tiek izbeigtas ar 2013.gada 30.septembri (lietas 57.lapa).

Nav strīda par to, ka 2013.gada 29.septembrī prasītāja, veicot inventarizāciju 26.veikalā„ /adrese/, ir konstatējusi materiālo vērtību iztrūkumu par kopējo summu Ls 711,67 (EUR 1012,62), par ko sastādīts 2013.gada 29.septembra inventarizācijas akts Nr.26/7 (lietas 16.-44.lapa).

Ministru kabineta 21.10.2003 noteikumu Nr.585 "Noteikumi par grāmatvedības kārtošanu un organizāciju" 65.punkts paredz, ka uzņēmuma grāmatvedībā sastāda salīdzināšanas sarakstus, kuros norāda inventarizācijā konstatēto grāmatvedības uzskaites un inventarizācijas sarakstu datu starpību, lai saskaņā ar inventarizācijas rezultātiem varētu precizēt ierakstus grāmatvedības kontos.

Lietas materiālos atrodas Preču, taras un naudas līdzekļu inventarizācijas rezultātu salīdzināšanas saraksts, kas sastādīts, pamatojoties uz 2013.gada 29.septembrī veiktās inventarizācijas rezultātiem un kurā fiksēta iztrūkuma summa – Ls 711,67 (EUR 1012,62) (lietas 13.lapa).

Inventarizācijas rezultātā konstatētais iztrūkums ir uzskatāms par prasītājas zaudējumiem Civillikuma 1770.panta un 1772.panta izpratnē. Tātad secināms, ka preču iztrūkuma rezultātā SIA "/nosaukums/" ir radušies zaudējumi Ls 711,67 (EUR 1012,62) apmērā.

Tika konstatēts, ka atbildētāja /pers. C/, būdama informēta par inventarizācijas datumu, nav piedalījusies inventarizācijas veikšanā, atsaucoties uz savu veselības stāvokli inventarizācijas veikšanas dienā. Par šiem apstākļiem nav strīda.

Ministru kabineta 21.10.2003 noteikumu Nr.585 "Noteikumi par grāmatvedības kārtošanu un organizāciju" 53.punkts paredz, ka inventarizāciju veic tās personas klātbūtnē, kas atbild par konkrēto ķermenisko lietu, arī skaidrās naudas, saglabāšanu (turpmāk - atbildīgā persona), ja tāda ir. Ārkārtas gadījumos, ja atbildīgās personas klātbūtne nav iespējama (piemēram, atbildīgās personas slimības, bezvēsts prombūtnes dēļ vai tādēļ, ka šī persona ir mirusi), uzņēmuma vadītājs pieņem lēmumu par inventarizācijas veikšanu bez atbildīgās personas klātbūtnes.

Ņemot vērā minēto, secināms, ka darba devējs, saņemot informāciju par /pers. C/ saslimšanu, bija tiesīgs veikt inventarizāciju bez viņas klātbūtnes. Līdz ar to nav nozīmes /pers. C/ paskaidrojumiem, ka viņa nav bijusi klāt inventarizācijas veikšanas laikā.

Tiesas sēdē, kas notika apelācijas instances tiesā 2015.gada 3.februārī atbildētāja /pers. C/ iebilda pret inventarizācijas rezultātā konstatēto iztrūkumu apjomu, norādot darba devējs mākslīgi to palielinājis. Prasītāja pārstāvis nav piekritis šādiem iebildumiem. Pamatojoties uz Civilprocesa likuma 93.panta ceturto daļu, Civillietu tiesu kolēģija paziņoja atbildētājai, ka viņas apgalvojumiem nav iesniegti pierādījumi. Pēc atbildētājas lūguma lietas izskatīšana tika atlikta, dodot viņai iespēju iesniegt tiesā papildus pierādījumus. Nekādi papildus pierādījumi tiesā netika iesniegti, līdz ar to tiesai nav pamata apšaubīt SIA "/nosaukums/" salīdzināšanas aktā norādīto iztrūkuma summu, ko SIA "/nosaukums/" pamatoti uzskata par saviem zaudējumiem.

Kā jau tika minēts atbildētāja /pers. C/ uzņēmusies atbildēt solidāri kā kopparādnieks ar pārējiem veikala darbiniekiem par darba devējam nodarītajiem zaudējumiem. Nav strīda par ko, ka laika periodā, kad /pers. C/ pastāvēja darba tiesiskās attiecības ar SIA "/nosaukums/", veikalā /nosaukums/ bez /pers. C/ strādāja vēl viena pārdevēja- /pers. D/.

Jānorāda, ka pirmās instances tiesa nav devusi pienācīgu novērtējumu apstāklim, ka atbildētāja uzņēmusies solidāru atbildību. Konstatējot savā spriedumā faktu, ka pušu Darba līgumā ir pielīgta atbildētājas solidāra atbildība, tiesa atstāja šo faktu bez ievērības.

Darba likuma 86.panta pirmā daļa nosaka, ja darbinieks bez attaisnojoša iemesla neveic darbu vai arī veic to nepienācīgi vai citādas prettiesiskas, vainojamas rīcības dēļ ir nodarījis zaudējumus darba devējam, darbiniekam ir pienākums atlīdzināt darba devējam radušos zaudējumus.

Darba likuma 88.panta otrā daļa paredz, ka darbinieki, kuri darba veikšanu līguma tieši uzņēmušies kā kopparādnieki, par darba devējam nodarītajiem zaudējumiem atbild solidāri.

Darba likuma normas, kas regulē darbinieka civiltiesiskās atbildības pamatu un apmēru, ir speciālās tiesību normas attiecībā pret Civillikumu, kura normas darba tiesisko attiecību kontekstā piemērojamas, ciktāl Darba likumā kā speciālā likumā attiecībā par zaudējumu nodarīšanu darba devējam un to atlīdzināšanu nav noteikta citāda kārtība.

Tātad Darba likuma 88.panta otrā daļa paredz darbinieku solidāras atbildības iespēju, līdz ar to nav pamata uzskatīt, ka pušu Darba līgumā Nr.40/2013 paredzētie nosacījumi par solidāru atbildību būtu pasliktinājuši darbinieces /pers. C/ tiesisko stāvokli pretēji Darba likumam. Turklāt konkrētajā gadījumā solidāra atbildība tika noteikta viena līmeņa darbiniekiem- pārdevējām, kuras strādāja viena veikala telpās un izpildīja vienādu darbu, pārdodot atbildētājam piederošās preces. Līdz ar ko nav nekāda pamata šaubām, ka pie šādiem apstākļiem pastāvēja pamats solidāras atbildības noteikšanai.

Jānorāda, ka Darba likumā nav paredzētas kādas citas solidāru saistību sekas nekā Civillikumā.

Civillikuma 1683.pants paredz, ka kreditors var pēc sava ieskata prasīt visas saistības izpildījumu no visiem vai tikai no dažiem kopparādniekiem, vai arī tikai no viena, bet ja prasījuma priekšmets ir dalāms, tad viņš, ja vēlas, var prasīt arī tikai tā daļu. Tomēr viņš tādēļ nezaudē savu tiesību uz visu

prasījumu, bet gan pārējo var prasīt arī no tā kopparādnieka, no kura agrāk prasījis tikai daļu.

SIA "/nosaukums/" apelācijas sūdzībā pamatoti ir norādīts, ka solidāra atbildība iestājas ikvienam darbiniekam neatkarīgi no viņa atbildības pakāpes un līdzdalības zaudējumu nodarīšanā. Šāds viedoklis ir nostiprinājies tiesību doktrīnā (sk. Zvērinātu advokātu birojs "BDO Zelmenis & Liberte", Darba likums ar komentāriem, Rīgā, LABS, 2010, 174.-175.lpp.)

Ņemot vērā minēto, nav nekādas nozīmes atbildētājas /pers. C/ vainas pakāpei zaudējumu nodarīšanā. Viņai ir pienākums pilnībā atbildēt par SIA "/nosaukums/ nodarītajiem zaudējumiem neatkarīgi no viņas vainas pakāpes un nostrādātā laika perioda. (Nav strīda par to, ka laika periodā no 2013.gada 9.augustam līdz 2013.gada 3.septembrim atbildētājai ir bijis darbnespējas periods).

Pie šādiem apstākļiem SIA "/nosaukums/" ir tiesības prasīt zaudējumu summas daļu no atbildētājas /pers. C/, un šāda SIA "/nosaukums/" prasība ir pamatota un līdz ar to apmierināma.

Ņemot vērā minēto, no /pers. C/ par labu SIA "/nosaukums/" ir piedzenami zaudējumi EUR 506,30 apmērā.

Solidāri atbildīgais darbinieks, no kura ir piedzīti zaudējumi, bet kurš nav atbildīgs par zaudējumu nodarīšanu, atbilstoši Civillikuma 1687.pantam pēc zaudējumu atlīdzināšanas ir tiesīgs vērst regresa prasību pret otru darbinieku (sk. Civillikuma komentāri, Saistību tiesības (1401.-2400.p.) Autoru kolektīvs prof. K.Torgāna vispārīga zina redakcijā, otrs papild.izd., Rīga, 2000, 164.lpp.)).

Gadījumā, ja atbildētāja /pers. C/ uzskata, ka viņa nekādā apmērā nav atbildīga par minētajiem zaudējumiem, viņai nav zudusi iespēja celt regresa prasību pret otru kopparādnieku- /pers. D/.

Civillietu tiesu kolēģija atzīst, ka pirmās instances tiesa, izšķirot strīdu, nav devusi pienācīgu novērtējumu apstāklim, ka atbildētāja ir uzņēmusies solidāru atbildību kā kopparādnieks, kā rezultātā tiesa spriedumā ir vērtējusi atbildētājas rīcību un tās vainojamību, kaut gan konkrētajā strīdā tam nav tiesiskas nozīmes, kas bija par iemeslu tam, ka pirmās instances tiesa nepamatoti noraidīja SIA "/nosaukums/" prasību.

Civilprocesa likuma 41.panta pirmā daļa paredz, ka pusei, kuras labā taisīts spriedums, tiesa piespriež no otras puses visus tās samaksātos tiesas izdevumus. Ja prasība apmierināta daļēji, šajā pantā norādītās summas piespriež prasītājam proporcionāli tiesas apmierināto prasījumu apmēram, bet atbildētājam- proporcionāli tai prasījuma daļai, kurā prasība noraidīta.

Tika konstatēts, ka prasītājs samaksāja par prasību valsts nodevu Ls 53,47 (EUR 76,08) apmērā (lietas 8. lapa), valsts nodevu par apelācijas sūdzību EUR 75,95 apmērā, ar lietas vešanu saistītos izdevumus tiesas pavēstu nosūtīšanai Ls 4,40 (EUR 6,26) apmērā (lietas 8. lapa).

Tā kā prasība ir apmierināma, tad minētie tiesas izdevumi pilnā apjomā piespriežami no atbildētājas /pers. C/ par labu SIA "/nosaukums/".

Saskaņā ar Civilprocesa likuma 42.panta pirmo daļu no atbildētājas /pers. C/ par labu valstij ir piedzenami ar lietas izskatīšanu saistītie izdevumi tiesas pavētu nosūtīšanai pirmās instances tiesā (lietas 2.lapa) un apelācijas instances tiesā (lietas 94., 99., 110. lapa) apmērā, kas netika apmaksāti iepriekš, kopā EUR 8,87. Kā jau minēts iepriekš, prasītājs ir sedzis ar lietas izskatīšanu saistītos izdevumus EUR 6,26 apmērā, bet reāli ir radušies izdevumi EUR 15,13 apmērā (EUR 15,13- EUR 6,26 = EUR 8,87) .

Ņemot vērā augstāk minēto un pamatojoties uz *Euro* ievešanas kārtības likuma 3., 4., 6.pantu, Civilprocesa likuma 41.panta pirmo daļu, 93., 192., 193., 432., 434., 440.[11] , 440.[12] pantu, Civillietu tiesu kolēģija

nosprieda

SIA "/nosaukums/" maza apmēra prasību pret /pers. C/ par zaudējumu piedziņu apmierināt.

Piedzīt no /pers. C/, personas kods /personas kods/, par labu SIA "Nosaukums", reģ.Nr./reģistrācijas numurs/, zaudējumus EUR 506,30 apmērā, kā arī tiesas izdevumus sakarā ar samaksāto valsts nodevu EUR 152,03 un ar lietas izskatīšanu saistītos izdevumus tiesas pavēstu samaksai EUR 6,26 apmērā.

Piedzīt no /pers. C/, personas kods /personas kods/, par labu valstij ar lietas izskatīšanu saistītos izdevumus tiesas pavēstu un citu tiesas dokumentu piegādei EUR 8,87 apmērā.

Noteikt /pers.C/termiņu sprieduma labprātīgai izpildei daļā par tiesāšanās izdevumu piedziņu 10 dienas no sprieduma likumīgā spēkā stāšanās dienas.

Apelācijas instances spriedums kasācijas instancē nav pārsūdzams un tas stājas spēkā tā pasludināšanas dienā.

Tiesas sēdes priekšsēdētaja M.Terjuhana

Tiesneses D.Baltā

R.Knabe